

РЕШЕНИЕ

№ 6321

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5925** по описа за **2023** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ вр. чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на Я. Л. Г., ЕГН: [ЕГН], срещу Решение от 02.02.2023г. по нахд. № 69/22г. по описа на Софийски районен съд, НО, 21-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21-4332-024498 от 30.11.2021г. на Началника на група към ОПП-СДВР, с което на Я. Л. Г. е наложено административно наказание глоба в размер на 200,00 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

Иска се отмяна на оспореното съдебно решение като неправилно, незаконосъобразно и постановено при съществено противоречие с материалният закон. Счита, че съда не е съобразил наличието на основание за приложение на разпоредбите на ЗАНН по отношение на приложение на постановката за наличие на маловажен случай. Излага доводи, че в конкретният случай въпреки, реалното изтичане на срокът на поставените временни номера, административно наказващият орган, така и съда не е съобразил малкият срок между изтичането и констатираното нарушение, а именно 4 дни, не е отчетен факта, че управляваното МПС е преведено в движение именно за постигане на реална регистрация с цел достигане до съответното подразделение на органите на КАТ за представяне на автомобила за регистрация. Изложил е още, че

съдът не е съобразил и факта, че превозното средство не е личен автомобил, а притежание на търговско дружество. Моли съда да отмени решението на СРС и да отмени издаденото наказателно постановление.

Ответната страна – Началник сектор в СДВР - ОПП не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на прокуратурата – прокурор от СГП моли да се потвърди решението на СРС.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, от надлежна страна и на подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество е неоснователна.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел следната фактическа обстановка:

На 05.07.2021 година при извършена проверка в [населено място], около 16.54 часа на ул.Свето Преображение“ с посока на движение от [улица]към [улица]се установява, че Я. Л. Г. управлява МПС „С. Ц 4“ с рег. № 347M872, собственост на „БГТЕЛ“ ООД, чието разрешение за временно движение е изтекло на 01.07.2021 година и водачът управлява МПС с изтекли временни табели. На водача е съставен АУАН серия ГА № 363580 от 05.07.2019 година за нарушение на член 140, ал.1 от ЗДвП. Въз основа на него било издадено обжалваното НП 21-4332-024498 от 30.11.2021г., с което на Я. Л. Г. е наложено административно наказание глоба в размер на 200,00 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че в приложеното разрешение за временно движение на лист 5 от приобщената прокурорска преписка е видно, че срокът му на валидност е до 01.07.2021г. Изложил е също така, че това разрешение за временно движение се е намирало у водача Я. Г., той е знаел, че към датата на извършеното нарушение няма право да управлява автомобила преди да бъде регистриран по надлежния ред, откъдето се извежда и субективната съставомерност на деянието, а именно, че нарушението е извършено умишлено като деецът е съзнавал общественотоопасния му характер и е целял настъпването на общественотоопасните му последици. Изложил е мотиви, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, предвид вида на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, и характера на защитените обществени отношения, свързани с правата и задълженията на участниците в движението и опазване на живота и здравето на другите участници в движението.

Решението е правилно.

Актът и наказателното постановление отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правни изводи на районния съд. Решаващият съд е изяснил фактическата обстановка, след като е събрал гласни и писмени доказателства и е обсъдил същите поотделно и в тяхната съвкупност. Решението на съда е основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото и въз основа на закона. Съдът е изложил непротиворечиви и ясни мотиви, като при формирането на изводите си не е нарушил правилата на

формалната логика, опитните правила и научното знание. Приетата от районния съд фактическа обстановка и изводите му съответстват на събраните по делото доказателства. Жалбоподателят е упражнил правото си на защита, в пълен обем, както в досъдебната фаза, така и пред въззивната инстанция.

Решението съответства и на материалния закон. Нарушението и неговият автор са безспорно установени от събраните по делото доказателства. Не е налице неяснота в обвинението.

По същество касационният жалбоподател не отрича изложените в НП фактически обстоятелства, които недвусмислено сочат, че той в нарушение на разпоредбата на чл. чл.140, ал.1, изр.1 от ЗДВП е управлявал автомобила по път, отворен за обществено ползване, без да е регистриран по надлежния ред. Правилно е приложена и санкционната норма, а размерът на наложените с НП кумулативно предвидените в закона административни наказания е минималния, предвиден в закона.

Твърдението на касатора, че управляването от него МПС е приведено в движение именно за постигане на реална регистрация с цел достигане до съответното подразделение на органите на КАТ за представяне на автомобила за регистрация, дори да се приеме за вярно, не изключва вината на дееца. Това може само да е смекчаващо вината обстоятелство, което е отчетено от АНО с оглед наложените минимален размер на наказанията, предвидени в закона за това нарушение.

В съответствие с цитираните разпоредби всички обстоятелства, с оглед на които е ангажирана административнонаказателната отговорност на наказаното лице, са безспорно установени в съдебното производство. В случая изпълнителното деяние на вмененото му нарушение се състои в това, че жалбоподателят е управлявал нерегистрирано по надлежния ред МПС.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че нарушението не е извършено виновно и представлява маловажен случай, поради което следва да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН.

Настоящият съдебен състав напълно споделя и мотивите на СРС относно липсата на предпоставки за приложението на чл. 28 от ЗАНН, както предвид личността на нарушителя, така и с оглед значимостта на охраняваните обществени отношения, свързани с осъществяване на контрол на дейността по безопасността на движение на пътните превозни средства.

По тези съображения настоящата инстанция намира, че решението на районния съд е постановено в съответствие с материалния закон и при стриктното съблюдаване на съдопроизводствените правила. В този смисъл, касационната жалба се явява неоснователна, а решението на въззивния съд, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По изложените мотиви настоящият състав счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо и е в съответствие с материалния закон. Не са налице посочените в жалбата касационни основания, предполагащи отмяна на решението и то следва да бъде оставено в сила като правилно.

Поради това и на основание чл.221 ал.2 предл. първо от АПК, Административен съд София – град Х. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.02.2023г. по нахд. № 69/22г. по описа на Софийски

районен съд, НО, 21-ви състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.